

θοδόξων. Ταῦτα φίλε, ἀπεδείχθησαν ἀρκούντως καὶ οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤ΄.

Φίλε!

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Νοεμβρίου 1854.

Πρὸς ἀπάντησιν τῶν ὕσων μ' ἐπερωτᾷς, διὰ τῆς προσφάτως ληφθείσης ἐπιστολῆς σου, φυλάττων ὕσον δύναμαι καὶ ὕσον ἐνθυμοῦμαι τὴν σειρὰν τῶν γεγονότων, σοὶ διακοινῶ τὰ ἐξῆς:

Ὅτε ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας Ἀλέξανδρος μετέβη εἰς Ὀδησσὸν, πλήθουσαν τότε ὁμογενῶν, ἐδέχθη ἐκτεταμένην τινὰ ἀναφορὰν ὑπογραφείσων ὑπὸ ἑκατὸν πενήκοντα διαφόρων ὁμογενῶν, ὡς πληρεξουσίων δῆθεν πολλῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐπαρχιῶν· τοῦτο δ' ἐγένετο κατὰ προφορικὴν παραγγελίαν τοῦ Καποδιστρίου. Ἐὰν ἡ μνήμη δὲν μὲ ἀπατᾷ, ἡ ἀναφορὰ εἶχεν οὕτω: «Μέγιστε Αὐτοκράτωρ. Ὁ μεγαλύτερος ἀδάμας πρὸς κατακόσμη-»
 «σιν τοῦ διαδήματος τῆς Αὐτοκρατορικῆς θεοστέπτου Σου κορυφῆς ἔστω ἡ»
 «προστασία τῆς ἱερᾶς ἡμῶν θρησκείας, ὁ δ' ἐνδοξότερος, ὁ λαμπρότερος,»
 «καὶ ἀναφαίρετος στέφανος τῆς δόξης Σου, ἔστω ἡ υπεράσπισις τῶν Ὀρθο-»
 «δόξων κατὰ τῆς Τουρκικῆς δυναστείας! Πρὸς τί τρέχεις εἰς τὰς ἐρήμους»
 «τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Κίνας, ἵνα μεταδίδῃς τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου, τοὺς»
 «δὲ ἐν Τουρκίᾳ ὁμοθρήσκους Σου ἐγκαταλείπεις ὄρφανούς καὶ ἀπροστατεύ-»
 «τους; Ἡ θεῖα Πρόνοια Σ' ἔστεψεν ἐπὶ τούτῳ καὶ μόνῳ μονάρχῃν Αὐτο-»
 «κράτορα, ἀναβιβάσά Σε ἐπὶ τοῦ περικλεοῦς καὶ ὁμοθρήσκου θρόνου τῆς»
 «Ῥωσσίας. Οἱ Ὀρθόδοξοι, ὁμοθρησκοὶ Σου, εἰς Σὲ ἐνατενίζουσι! Μὴ τοὺς»
 «ἐγκαταλείψῃς ὡς παίγνια τῶν ἀλλοθρήσκων, καὶ σπάγια καθημερινὰ»
 «τῶν βαρβάρων Τούρκων! Μὴ ἀνέχεσαι θεωρῶν τοὺς δυτικούς προστα-»
 «τευομένους ὑπὸ τῶν Ἀγγλογαλλοαυστριακῶν διὰ διαφόρων θεοπισιμά-»
 «των ἀσφαλισάντων αὐτοὺς καὶ ἀφίνων τοὺς Ὀρθοδόξους εἰς τὴν διάκρι-»
 «σιν τῶν Τούρκων καὶ τὰς καταδιώξεις, οὐδὲν δίκαιον λαμβάνοντας εἰς»
 «τὰ δικαστήρια καὶ κατασφαζομένους ἀνιλεῶς καθελάστην, ἄνευ νομί-»
 «μου αἰτίας!» Τοσαῦτα μόνον ἐνθυμοῦμαι ἐκ τῆς ἐκτεταμένης ἐκείνης ἀναφορᾶς τῶν ὁμογενῶν, τῆς μεταφρασθείσης ῥωσιστὶ καὶ ἐπιδοθείσης τῷ Αὐτοκράτορι παρὰ τοῦ γέροντος Περσιάνου, πατρὸς τοῦ νῦν ἐν Ἀθήναις διατελοῦντος πρέσβεως τῆς Ῥωσσίας, καὶ ἀναγνωσθείσης παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα, εἰπόντα τὰς λέξεις ταύτας. «Ἐλεύσεται ἡμέρα καθ' ἣν θέλομεν εἰσελθεῖ εἰς τὸν περὶ τὰ τοιαῦτα ἀγῶνα καὶ ἄς ἐτοιμαζώμεθα.»

Τὴν ἐπαύριον, περιπατοῦντες ἐν τῷ βασιλικῷ κήπῳ τῆς Ὀδησσοῦ ὁ Ἀλ. Ἵψηλάντης ἐγὼ τε καὶ ὁ Ν. Σκουφᾶς, καὶ ὁμιλοῦντες περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα ἀναφορᾶς εἶδομεν αἴφνης τὸν Αὐτοκράτορα ἐνώπιον ἡμῶν. Παρευθὺς ὁ Ἵψηλάντης ἔνευσε πρὸς ἡμᾶς ἵνα ἀπομακρυνθῶμεν ὀλίγον, καὶ ἐν τῷ ἅμα γονατίσας εἶπεν:

«Μέγιστε Αὐτοκράτωρ, τὴν Πατρίδα μου!» Ὁ Αὐτοκράτωρ ταρχυθεῖς

